

Debrecen, 1886. január 11. – Debrecen, 1971. február 1.

Kisiparoscsaládból származott, apja kőművesmester volt. Hat elemi és ipari iskolát végzett. 1904-ben szerzett segédlevelet az ács szakmában, iparkamarai kitüntetéssel. 1912-ben ácsmester vizsgát tett. Az első világháborúban katona volt, orosz fogságba esett, négy év múlva került haza. A Független Kisgazdapártnak 1930-tól tagja. Nyilas- és németellenes beállítottságú volt. 1944 márciusában kisgazdapárti tevékenysége miatt a németek többedmagával két ízben elhurcolták. 1944. novemberben - a város felszabadulása után – részt vett a kisgazdapárt debreceni szervezetének az újjászervezésében. A Debreceni Nemzeti Bizottság 1944. december 15-16-i ülésén választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés képviselőjévé. 1945. március 5-étől Debrecen helyettes polgármestere, a városi törvényhatósági bizottság tagja. Az ipartestület alelnöki tisztét is ellátta, s vezette az ipartestület ács szakosztályát (1945). A református egyház presbitere. 1945. november 4-étől nemzetgyűlési pótképviselő. 1947. márc. 9-től az FKGP debreceni szervezetének társelnöke, és a Hajdú vármegyei szervezet alelnöke lett. Az 1947. évi választásokon is jelölték, de nem került be az országgyűlésbe. 1947 augusztusában lemondatták polgármester-helyettesi állásáról. Alkalmi munkával tartotta fenn magát és családját. 1952-ben került a városi kertészetbe, szerszámraktárosnak. 1956. október 31-én részt vett a Független Kisgazdapárt alakuló értekezletén, ahol a párt szervezőbizottságának tagjává választották. Emiatt 1957-ben állásából – nyugdíjjal – elbocsátották.